

Naar der i Sagen føres Vidner eller optages Syn eller Skjøn, eller naar Sagen af andre Grunde udsættes flere Gange, bortfalde de mundtlige Deduktioner af Sagen i dens Helhed paa Sagens forffjellige Trin, hvorimod der, naar det hele Materiale er tilveiebragt, paa Grundlag af dette finder en mundtlig Slutningsforhandling Sted, der dog ikke maa gaae udenfor de af Parterne afgivne skriftlige Fremstillinger med dertil hyderligere knyttede skriftlige Bemærkninger. Under denne Slutningsforhandling kan enhver af Parterne kun 2 Gange erholde Ordet.

## § 34.

Opstaaer der Strid om, hvorvidt en af Parterne i sin mundtlige Udvikling af Sagen eller i sin Procedure overhovedet er gaaet udenfor den af ham afgivne skriftlige Fremstilling, med mulig dertil knyttede hyderligere skriftlige Bemærkninger, bliver det, efterat samme er oplæst, af Retten ved en Kjendelse, at afgjøre, hvorvidt saadant er Tilfældet. Iøvrigt, blive de ommeldte skriftlige Fremstillinger, der overleveres til Retten tilligemed Sagens øvrige Dokumenter, ikke at oplæse under Forhandlingerne.

Parternes mundtlige Foredrag protokolleres ikke. Ligesom dog Sagsøgerens Udvikling af Sagen, som i § 27 anført, bliver at diktere til Protokollen, naar den i § 24 ommeldte skriftlige Fremstilling ikke foreligger, saaledes ville ogsaa, under tilsvarende Forudsætninger, saavel Indstævntes Tilfær som nye Sogsmaalsgrunde eller Indsigelser fra begge Parters Side, forsaavidt saadanne kunne fremsættes, være at tilføje Protokollen, naar de fremsættes strax efter Modpartens Foredrag, uden at Vedkommende i den Anledning har havt Udsættelse. Fremdeles kan enhver af Parterne, naar han strax derom fremsætter Begjæring, erholde en af ham selv fremsøgt Benægtelse eller en af Modparten gjort Indbrømmelse konstateret ved Indspørelse i Protokollen. Det Tilførte oplæses derefter, og vedkommende Part gives Leilighed til at gjøre sine Bemærkninger derved.

## § 35.

Henseende til Vidneførsel for Sog- og Handelsretten, berunder ogsaa Protokollationen af Vidnernes Svær, forholdes efter Lovgivningens almindelige Regler; dog skulle Vidner og, hvor det behøves, Modparten selv eller hans Fuldmægtig kunne stævnes med Aftens Varsel, og den i Lovens 1—13—12 befalede Indstævning af tidligere førte Vidner bortfalder i Sog- og Handelsretten, ligesom et heller Reglen ifølge Lovens 1—4—1, at Ustævnt skal være Ustævnt, skal være gjældende i disse Sager, hvorved dog bliver at bemærke, at et uden Sagtagelse af Bestemmelserne i fornævnte Lovens Artikel optaget Thingsvidne ikke kan tillægges fuld Beviskraft udenfor den enkelte Sag, under hvilken det er optaget. Til Vidneførsel kan berammes overordentlige Retssmøder. Den foregaaer dog i Overværelse af samtlige Dommere, der skulle deel tage i Sagens Paakjendelse, medmindre Rettens Formand i enkelte Tilfælde finder, at dette frembyder særdeles Vanskeligheder, og kan Retten da sættes af ham og to Disidder.

Er Vidner, der boe i Staden Kjøbenhavn, ved Sygdom eller af andre Aarsager forhindrede fra at møde i Retten, afhøves de hjemme ved Rettens Formand i Overværelse af Justitssekretæren, og Udskrift af Forklaringen fremlægges i Retten. Udenfor Kjøbenhavn stæer Vidneførsel i Sog- og Handelsretten, som ere anlagte ved Sog- og Handelsretten, efter Reglerne for Gjøsteretsbehandling, men iøvrigt, med de ovenfor i Slutningen af 1ste Stykke anførte Undtagelser, overensstemmende med Lovgivningens almindelige Forskrifter.

## § 36.

Er der Fare for, at et Bevis kunde spildes, navnlig ved Vidners Død eller Bortreise eller ved Gjenstandes Undergang eller Forandring, kan saavel Sagsøgeren som Sagsøgte føre Vidner eller lade optage et Syns- og Skjønnsforretning forinden Sagens Inkamintation, endog inden Forligsmægling har fundet Sted, ligesom under særdeles paatrængende Omstændigheder — der nærmere blive at godtgjøre under Hovedsagen — Vidneførsel eller